

**Uitspraak Geschillencommissie Financiële Dienstverlening nr. 2021-0712
(mr. J. van der Groen, voorzitter, mr. A.P. Luitingh, mr. dr. M.D.H. Nelemans, leden
en mr. R.E. van Lambalgen, secretaris)**

Klacht ontvangen op	: 17 juli 2020
Ingediend door	: De consument
Tegen	: Coöperatieve Rabobank U.A., gevestigd te Amsterdam, verder te noemen de bank
Datum uitspraak	: 6 augustus 2021
Aard uitspraak	: Bindend advies
Uitkomst	: Vordering gedeeltelijk toegewezen
Bijlage	: Relevante bepalingen uit wet- en regelgeving

Samenvatting

Incidentenregister, EVR, Gebeurtenissenadministratie en IVR. De bankpas en pincode van de consument zijn gebruikt voor het ontvangen van geld dat afkomstig is uit fraude. De bank beschouwt de consument daarom als geldezel en heeft zijn persoonsgegevens geregistreerd in genoemde registers. De consument heeft hierover een klacht ingediend, omdat hij naar eigen zeggen niet betrokken is bij de frauduleuze activiteiten. De commissie is van oordeel dat de betrokkenheid van de consument bij de fraude in voldoende mate vaststaat en oordeelt daarom dat de bank tot registratie mocht overgaan. Wel ziet de commissie aanleiding om de duur van de registratie in het EVR en het Incidentenregister te verkorten tot zes jaar.

I. Het procesverloop

- 1.1 De commissie beslist op basis van haar reglement en op basis van de door partijen aan Kifid ingestuurde documenten inclusief bijlagen. Het gaat hier om: 1) het klachtformulier van de consument; 2) het verweerschrift van de bank; 3) de repliek van de consument; 4) de dupliek van de bank; 5) de aanvullende stukken van de consument; en 6) de aanvullende stukken van de bank.
- 1.2 Partijen zijn opgeroepen voor een hoorzitting op woensdag 11 november 2020. Op de hoorzitting was de consument aanwezig, samen met zijn vertegenwoordiger de heer mr. J. Wijnja (advocaat). Ook de bank was aanwezig.
- 1.3 De consument en de bank hebben gekozen voor een bindend advies. Dit betekent dat partijen elkaar aan de uitspraak kunnen houden.

2. Het geschil tussen partijen

Wat is er gebeurd?

- 2.1 De consument hield een betaalrekening aan bij de bank.
- 2.2 Op 13 januari 2020 om 19:15 uur en om 19:17 uur zijn twee limietverhogingen aangevraagd voor de bankpas van de consument. De limiet voor (pinnen bij) geldautomaten werd verhoogd tot € 5.000,- en de limiet voor (betalen bij) betaalautomaten werd verhoogd tot € 10.000,-. Beide limietverhogingen zijn geautoriseerd met de bankpas en de pincode van de consument.
- 2.3 Op 13 januari 2020 om 21:40 uur is de Rabobank Bankieren App vanaf een nieuw toestel gekoppeld aan de bankrekening van de consument. De koppeling is geautoriseerd met de bankpas en de pincode van de consument. Bij deze koppeling is in één keer de juiste pincode ingevoerd.
- 2.4 Op 15 januari 2020 om 15:41 uur en om 15:42 uur is de bankrekening van de consument voor een totaalbedrag van € 3.416,90 begunstigde geworden van frauduleuze transacties. Deze bedragen waren afkomstig van “WhatsApp-fraude”; de overboekingen werden verricht door iemand die via WhatsApp benaderd was en die onder valse voorwendselen ertoe bewogen was geld over te boeken naar de betaalrekening van de consument.
- 2.5 Op 15 januari 2020 om 15:48 uur heeft een onbekende persoon bij een geldautomaat € 2.000,- opgenomen van de bankrekening van de consument. Op 15 januari 2020 om 15:49 uur heeft een onbekende persoon geprobeerd om bij een geldautomaat € 1.400,- op te nemen van de bankrekening van de consument. De systemen van de bank hadden op dat moment (vanwege geconstateerde onregelmatigheden) de bankrekening van de consument al geblokkeerd. Het laatste deel van het geld kon dus niet worden opgenomen.
- 2.6 De bank heeft de consument op 21 februari 2020 een brief gestuurd waarin staat dat zij de persoonsgegevens van de consument heeft opgenomen in het Incidentenregister, het Extern Verwijzingsregister (hierna: EVR) en het Intern Verwijzingsregister (hierna: IVR) voor de duur van 8 jaar. Hierin wordt als reden voor de opname genoemd de betrokkenheid van de consument bij de frauduleuze overboekingen ten gunste van zijn rekening. Tevens heeft de bank de consument te kennen gegeven de bancaire relatie te zullen beëindigen.

De klacht en vordering

- 2.7 De consument is het niet eens met de registratie van zijn gegevens in het EVR, het Incidentenregister en het IVR. De consument vordert dat de bank zijn persoonsgegevens uit deze registers verwijdert.

- 2.8 De consument betwist dat hij betrokken is bij de WhatsApp-fraude. Volgens de consument is zijn bankpas gestolen. Op woensdagavond 15 januari 2020 merkte hij dat hij niet kon inloggen op internetbankieren. Hij kwam er toen achter dat zijn portemonnee - met daarin zijn bankpas - niet meer in zijn jaszak zat. De consument betaalt doorgaans via de Rabobank Bankieren App en zijn portemonnee zit altijd in zijn jaszak. De consument heeft de bank gebeld en op 16 januari 2020 ook aangifte gedaan van diefstal. Op maandagavond 13 januari 2020 om 19:17 uur (bij het aanvragen van de limietverhoging) had de consument zijn bankpas nog. Op maandagavond 13 januari 2020 om 21:40 uur is de Rabobank Bankieren App vanaf een nieuw toestel gekoppeld aan de bankrekening van de consument. Dit heeft de consument niet gedaan. Dus de bankpas moet die avond zijn gestolen. Waarschijnlijk gebeurde dit nadat hij een vriend, die die avond bij hem op bezoek was, thuis had gebracht. Mogelijk is zijn portemonnee uit zijn jaszak gevallen en door iemand meegenomen.
- 2.9 Dat een derde achter zijn pincode is gekomen, wordt door de consument als volgt verklaard: in zijn portemonnee bevond zich een briefje met een telefoonnummer en in dat telefoonnummer had hij zijn pincode verwerkt.
- 2.10 De limietverhoging wordt door de consument als volgt verklaard. Op 13 januari 2020 was een vriend op bezoek. Die vriend had van iemand contant geld geleend en moest dit bedrag ook contant terugbetalen. Het ging om een fors bedrag en de vriend kon dit bedrag niet van zijn rekening pinnen. De vriend had aan de consument gevraagd of hij wilde helpen. De opnamelimiet van de rekening van de consument was echter te laag, dus daarom had hij een limietverhoging aangevraagd. Uiteindelijk bleek de vader van de vriend bereid om te helpen, dus was de hulp van de consument niet meer nodig. De consument zag geen reden om de limietverhoging ongedaan te maken, omdat hij aannam dat dat na een paar dagen automatisch zou gebeuren.

Het verweer

- 2.11 De bank heeft verweer gevoerd tegen de stellingen van de consument. Voor zover relevant zal de commissie bij de beoordeling daarop ingaan.

3. De beoordeling

Te beoordelen vragen

- 3.1 Aan de commissie is ter beoordeling voorgelegd of de bank de persoonsgegevens van de consument mocht registreren in het Incidentenregister, het EVR en het IVR. Omdat het IVR is gekoppeld aan de Gebeurtenissenadministratie en zonder een registratie in de Gebeurtenissenadministratie niet kan bestaan, zal de commissie ook beoordelen of die registratie in stand kan blijven.

Juridisch kader

3.2 Ten tijde van de registratie van de persoonsgegevens van de consument waren het Protocol Incidentenwaarschuwingssysteem Financiële Instellingen van 23 oktober 2013 (hierna: PIFI, zie de bijlage voor de relevante artikelen), Algemene Verordening Gegevensbescherming (AVG) en de Uitvoeringswet Algemene verordening gegevensbescherming (UAVG) van kracht (zie de bijlage voor de relevante artikelen). De opname van persoonsgegevens in het Incidentenregister, het EVR, de Gebeurtenissenadministratie en het IVR is slechts gerechtvaardigd indien de registratie in overeenstemming is met deze regelgeving.

Beoordeling registratie in het EVR

3.3 Omdat opname van persoonsgegevens in het Incidentenregister en het EVR, en met name het EVR, voor de consument vergaande gevolgen kan hebben, moeten zware eisen worden gesteld aan de grond(en) van de bank voor opname van de persoonsgegevens van de consument.¹ Artikel 5.2.1 van het PIFI bepaalt onder welke voorwaarden persoonsgegevens mogen worden opgenomen in het EVR. Uit een uitspraak van de Hoge Raad volgt dat voor het registreren van persoonsgegevens op grond van artikel 5.2.1 onder a en b, vereist is dat de vastgestelde gedragingen een zwaardere verdenking dan een redelijk vermoeden van schuld aan een strafbaar feit opleveren. Een strafrechtelijke veroordeling van de betrokkene is niet vereist.² Vervolgens moet, op grond van artikel 5.2.1 sub c van het PIFI worden beoordeeld of op grond van een en ander opname in het Incidentenregister en het EVR gerechtvaardigd is en voor welke duur.

3.4 In deze zaak staat vast dat op 15 januari 2020 om 15:41 en om 15:42 uur bedragen die afkomstig zijn van WhatsApp-fraude zijn overgeboekt naar de betaalrekening van de consument en dat (een deel van) dit bedrag enkele minuten later – namelijk om 15:48 uur – is opgenomen van de betaalrekening. Hierbij is gebruik gemaakt van de bankpas van de consument en is in één keer de juiste pincode ingetoetst. Verder staat vast dat de consument vóór de storting van de frauduleuze gelden op zijn rekening de opnamelimiet verhoogd heeft en dat hij pas ná de opname van de frauduleuze gelden aan de bank gemeld heeft dat hij zijn bankpas verloren had.

3.5 De commissie is van oordeel dat de handelwijze van de consument overeenkomt met het gedragspatroon dat men ziet en verwacht bij fraudezaken waarbij gebruik wordt gemaakt van een geldezel. In dit soort fraudezaken is de werkwijze als volgt.

¹ Zie ook Hof Arnhem-Leeuwarden 26 januari 2016, ECLI:NL:GHARL:2016:494, overweging 4.3, te vinden op www.rechtspraak.nl en Kifid GC 2017-717 onder 4.2, te vinden op www.kifid.nl.

² Hoge Raad 29 mei 2009, ECLI:NL:HR:2009:BH4720, overweging 4.4, en Kifid GC 2018-377 onder 4.2 en 4.3.

De betaalrekening van de geldezel wordt gebruikt als begunstigde rekening om gelden afkomstig van fraude op te laten storten, waarna met de bijbehorende bankpas door het intoetsen van de juiste pincode, de frauduleus verkregen gelden door een derde van de bankrekening worden opgenomen bij een geldautomaat. Vaak wordt de limiet voor contante opnames bij geldautomaten vlak vóór die storting verhoogd. En vaak wordt enige tijd na de opname van de frauduleuze gelden een nieuwe bankpas aangevraagd omdat door de geldezel - zogenaamd dan - vermoed wordt dat de oude pas verloren of gestolen is. De handelwijze van de consument past precies in dit patroon.

- 3.6 Verder is de commissie van oordeel dat de consument niets naar voren heeft gebracht dat zijn betrokkenheid bij de fraude kan ontzenuwen. De consument heeft aangevoerd dat hij op maandagavond 13 januari 2020 zijn opnamelimiet verhoogd heeft om een vriend te helpen (die op dat moment bij hem op bezoek was) en dat zijn portemonnee met daarin zijn bankpas waarschijnlijk uit zijn jaszak is gevallen toen hij zijn vriend later die avond weer naar huis bracht. De commissie stelt vast dat de consument een door de vriend ondertekende verklaring heeft overgelegd die het verhaal over de limietverhoging ondersteunt. De verklaring roept echter zoveel vragen op dat het geen sluitend bewijs vormt voor het verhaal van de consument over de limietverhoging. Bovendien is het meest opvallende in deze zaak dat de juiste pincode in één keer is ingetoetst (niet alleen bij het opnemen van de gelden, maar ook al bij het koppelen van de Rabobank Bankieren App op maandagavond 13 januari 2020). De verklaring die de consument hiervoor gegeven heeft, vindt de commissie niet aannemelijk. Het is best mogelijk dat de consument zijn pincode verwerkt heeft in een telefoonnummer op een briefje dat hij in zijn portemonnee bewaarde, maar een telefoonnummer bevat 10 cijfers, terwijl een pincode maar uit 4 cijfers bestaat. Er zijn dus talloze combinaties mogelijk en het is daarom niet waarschijnlijk dat een derde in één keer de juiste pincode (van 4 cijfers) weet te raden op basis van een nummer bestaande uit 10 cijfers. Bovendien gaat het door de consument geschetste scenario uit van een combinatie van omstandigheden: namelijk dat de consument zijn bankpas verloren heeft op dezelfde avond als waarop hij de limiet verhoogd heeft en dat de bankpas gevonden wordt door iemand die betrokken is bij WhatsApp-fraude en dat die persoon ook nog eens op dezelfde avond in staat blijkt te zijn om de pincode te ontcijferen. De combinatie van deze omstandigheden is zódanig onwaarschijnlijk dat de commissie dit scenario niet aannemelijk vindt. Verder heeft de bank terecht opgemerkt dat er bij WhatsApp-fraude doorgaans geen gebruik wordt gemaakt van gestolen bankpassen. De kans is namelijk groot dat de diefstal tijdig ontdekt wordt, waarop de bankpas geblokkeerd wordt. En de fraude kan alleen succesvol zijn als het mogelijk is om snel geld op te nemen met een bankpas die niet geblokkeerd is. Gelet op dit alles acht de commissie het door de consument geschetste scenario niet aannemelijk.

- 3.7 De commissie komt tot de conclusie dat er sprake is van een zwaardere verdenking dan een redelijk vermoeden van schuld van de consument aan betrokkenheid bij fraude. Dit betekent dat aan de eerste twee vereisten voor registratie in het EVR is voldaan (zie artikel 5.2.1 onder a en b van het PIFI in de bijlage).

De proportionaliteit van de registratie in het EVR

- 3.8 Op grond van artikel 5.2.1 sub c van het PIFI dient de bank bij de registratie van de persoonsgegevens van de consument in het EVR een proportionaliteitsafweging te maken bij de beoordeling van de vraag of zij gegevens in het EVR registreert, en zo ja, voor welke duur; de bank dient daarbij de belangen van de consument mee te wegen. De consument moet vervolgens onderbouwen op grond waarvan hij disproportioneel wordt geraakt in zijn belangen en waarom zijn belang prevaleert boven dat van de bank.
- 3.9 De bank heeft gemotiveerd aangevoerd waarom het belang van de bank, en dat van de financiële sector als geheel, zwaarder weegt dan dat van de consument bij het niet-registreren. Door te fungeren als geldezel heeft de consument eraan bijgedragen dat met behulp van zijn bankrekening iemand kon worden opgelicht. De commissie ziet dan ook in dat de bank in het kader van fraudebestrijding en als waarschuwing voor andere financiële instellingen een groot belang heeft bij het opnemen van de gegevens van de consument in de registers. Daartegenover heeft de consument enkel aangegeven dat hij de registraties niet proportioneel vindt, maar hij heeft niet concreet onderbouwd waarom hij door de (duur van de) registraties disproportioneel geraakt wordt in zijn belangen.
- 3.10 Gelet op het (op dit moment) ontbreken van een toereikende onderbouwing van de consument van een concreet belang, is de commissie van oordeel dat het belang van de bank bij registratie van de persoonsgegevens van de consument zwaarder weegt dan het belang van de consument bij het verwijderen van de registratie.
- 3.11 Wel ziet de commissie aanleiding om de duur van de registratie te verkorten. Er zijn namelijk verschillende gradaties van verwijtbaarheid. Hoewel het fungeren als geldezel zeer verwijtbaar is, zijn er nog zwaardere feiten denkbaar. De maximale registratieduur van acht jaar acht de commissie in dit geval dan ook niet proportioneel. Om recht te doen aan de zwaarte van het verwijt dat de consument te maken valt, oordeelt de commissie dat de bank de registratieduur van de persoonsgegevens van de consument in het EVR dient te verkorten naar zes jaar.

Beoordeling registratie in het Incidentenregister

- 3.12 Gelet op het bovenstaande dient ook de registratie in het Incidentenregister te worden gehandhaafd. Het EVR is gekoppeld aan het Incidentenregister (artikel 5.1.1 van het PIFI).

Dit brengt mee dat zolang registratie in het EVR terecht en proportioneel is, de gegevens ook in het Incidentenregister blijven staan. Ten aanzien van de duur van deze registratie is de commissie van oordeel dat deze – op basis van de onder 3.11 genoemde omstandigheden – ook verkort dient te worden naar zes jaar. De commissie is niet gebleken van omstandigheden die een langere duur van de Incidentenregistratie dan de duur van de registratie in het EVR rechtvaardigen.

Beoordeling registratie in de Gebeurtenissenadministratie en het IVR

3.13 Wat betreft de beantwoording van de vraag of de bank tot registratie in de Gebeurtenissenadministratie en het IVR mocht overgaan, wordt het volgende overwogen. De Gebeurtenissenadministratie en het IVR vormen het interne waarschuwingssysteem van de bank en de groep financiële ondernemingen waarvan de bank deel uitmaakt. Op registratie in deze registers zijn de AVG en de UAVG van toepassing. Hiervóór is vastgesteld dat tegen de consument een zwaardere verdenking dan een redelijk vermoeden van betrokkenheid bij fraude bestaat. Deze vaststelling is op grond van artikel 33 lid 2 sub b UAVG voldoende om de registratie in de interne registers te handhaven.

3.14 De commissie acht voor deze registraties de duur van acht jaar proportioneel om de navolgende redenen. Voorop staat dat de registraties in het IVR en de Gebeurtenissenadministratie zuiver intern zijn. De registraties hebben tot gevolg dat de consument niet langer gebruik kan maken van de diensten van de groep van financiële ondernemingen waarvan de bank deel uitmaakt. Omdat financiële instellingen die geen deel uitmaken van deze groep geen toegang tot de persoonsgegevens van de consument in het IVR en de Gebeurtenissenadministratie hebben wordt de consument dus, na afloop van de registratie in het EVR, niet belemmerd in zijn mogelijkheden om met een andere financiële instelling een bankrelatie aan te gaan.

4. De beslissing

De commissie beslist dat de bank binnen vier weken na de dag waarop deze beslissing aan partijen is verstuurd de duur van de registratie van de persoonsgegevens van de consument in het Incidentenregister en het EVR verkort tot zes jaar. Voor het overige wordt de vordering afgewezen.

Deze uitspraak is een bindend advies. Tegen deze uitspraak kunt u beroep instellen bij de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening als wordt voldaan aan de vereisten van artikel 2 van het Reglement van de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening. Voor het instellen van beroep geldt een termijn van zes weken na verzending van deze uitspraak. Het reglement van de commissie van beroep en meer informatie over het instellen van beroep kunt u vinden op de website www.kifid.nl/in-beroep-gaan-bij-kifid.

Binnen twee weken na de verzenddatum van deze uitspraak kunt u een schriftelijk verzoek indienen tot herstel van vergissingen in de uitspraak zoals schrijffouten, een verkeerde naam/datum of rekenfouten. De beslissing van de geschillencommissie in de uitspraak kan hiermee niet ter discussie worden gesteld. Binnen een maand na de verzenddatum van de uitspraak kunt u een schriftelijk verzoek indienen om de uitspraak aan te vullen als u vindt dat de geschillencommissie niet heeft beslist over alle onderdelen van uw vordering. Dit ziet niet op de situatie waarin u meent dat de geschillencommissie in haar uitspraak niet uitdrukkelijk al uw argumenten, ter onderbouwing van uw vordering, heeft behandeld. Meer informatie hierover staat in artikel 40 van het reglement van de geschillencommissie, te vinden op de website www.kifid.nl/reglementen-en-statuten.

Bijlage: Relevante bepalingen

Relevante artikelen uit het Protocol Incidentenwaarschuwingssysteem Financiële Instellingen van 23 oktober 2013

2. Begripsbepalingen

In dit protocol wordt verstaan onder:

Incident: een gebeurtenis die als gevolg heeft, zou kunnen hebben of heeft gehad dat de belangen, integriteit of veiligheid van de cliënten of medewerkers van een Financiële Instelling, de Financiële Instelling zelf of de financiële sector als geheel in het geding zijn of kunnen zijn, zoals het falsificeren van nota's, identiteitsfraude, skimming, verduistering in dienstbetrekking, phishing en opzettelijke misleiding.

3.1 Incidentenregister en Extern Verwijzingsregister

3.1.1 Iedere Deelnemer heeft een Incidentenregister, waarin door de betreffende Deelnemer gegevens van (rechts)personen worden vastgelegd ten behoeve van het in artikel 4.1.1 Protocol genoemde doel, naar aanleiding van of betrekking hebbend op een (mogelijk) Incident. (...)

3.1.2 Aan het Incidentenregister is een Extern Verwijzingsregister gekoppeld. (...)

4 Incidentenregister

4.1 Doel Incidentenregister

4.1.1 Met het oog op het kunnen deelnemen aan het Waarschuwingssysteem is iedere Deelnemer gehouden de volgende doelstelling voor het vastleggen van gegevens in het Incidentenregister te hanteren:

“Het geheel aan verwerkingen ten aanzien van het Incidentenregister heeft tot doel het ondersteunen van activiteiten gericht op het waarborgen van de veiligheid en de integriteit van de financiële sector, daaronder mede begrepen (het geheel van) activiteiten die gericht zijn:

- op het onderkennen, voorkomen, onderzoeken en bestrijden van gedragingen die kunnen leiden tot benadeling van de branche waar de financiële instelling deel van uitmaakt, van de economische eenheid (groep) waartoe de financiële instelling behoort, van de financiële instelling zelf, alsmede van haar cliënten en medewerkers;*
- op het onderkennen, voorkomen, onderzoeken en bestrijden van oneigenlijk gebruik van producten, diensten en voorzieningen en/of (pogingen) tot strafbare of laakbare gedragingen en/of overtreding van (wettelijke) voorschriften, gericht tegen de branche waar de financiële instelling deel van uitmaakt, de economische eenheid (groep) waartoe de financiële instelling behoort, de financiële instelling zelf, alsmede haar cliënten en medewerkers;*
- op het gebruik van en de deelname aan waarschuwingssystemen.”*

4.2 Toegang tot het Incidentenregister

(...)

4.2.3 De gegevens uit het Incidentenregister van de Deelnemer mogen tevens worden uitgewisseld met functionarissen werkzaam bij de daartoe ingerichte, coördinatiefuncties van de NVB, Verbond, VFN, ZN, FOV en SFH (de fraudeloketten).

(...)

4.3 Verwijdering van gegevens uit het Incidentenregister

(...)

4.3.2 Verwijdering van gegevens uit het Incidentenregister moet plaatsvinden uiterlijk 8 jaar na opname van het betreffende gegeven in het Incidentenregister, tenzij zich ten aanzien van de betreffende (rechts)persoon een nieuwe aanleiding heeft voorgedaan die opnamen in het Incidentenregister rechtvaardigt.

5 Extern Verwijzingsregister

5.1 Functie van het Extern Verwijzingsregister

5.1.1 Volledige en ongecontroleerde toegang tot het Incidentenregister van een Deelnemer door de overige Deelnemers is niet wenselijk. Daarom is er voor gekozen aan het Incidentenregister een Extern Verwijzingsregister te koppelen. In het Extern Verwijzingsregister zijn uitsluitend Verwijzingsgegevens opgenomen. Het Extern Verwijzingsregister is raadpleegbaar door de (Organisaties van de) Deelnemers. Nadat door een Deelnemer wordt vastgesteld dat een (rechts)persoon is opgenomen in het Externe Verwijzingsregister, zijn volgens het bepaalde in artikel 4.2 Protocol gegevens uit het Incidentenregister voor de Deelnemer beschikbaar. Op deze wijze worden gegevens uit het Incidentenregister op een zorgvuldige en gecontroleerde wijze beschikbaar voor de (Organisaties van de) Deelnemers.

5.2 Vastlegging van gegevens in het Extern Verwijzingsregister

5.2.1 De Deelnemer dient de Verwijzingsgegevens van (rechts)personen die aan de hierna onder a en b vermelde criteria voldoen en na toepassing van het onder c genoemde proportionaliteitsbeginsel op te nemen in het Extern Verwijzingsregister.

a) De gedraging(en) van de (rechts)persoon vormden, vormen of kunnen een bedreiging vormen voor (I) de (financiële) belangen van cliënten en/of medewerkers van een Financiële instelling, alsmede de (Organisatie van de) Financiële instelling(en) zelf of (II) de continuïteit en/of de integriteit van de financiële sector.

b) In voldoende mate staat vast dat de betreffende (rechts)persoon betrokken is bij de onder a bedoelde gedraging(en). Deze vaststelling betekent dat van strafbare feiten in principe aangifte of klachten wordt gedaan bij een opsporingsambtenaar.

c) Het proportionaliteitsbeginsel wordt in acht genomen. Dit houdt in dat Veiligheidszaken vaststelt, dat het belang van opname in het Externe Verwijzingsregister prevaleert boven de mogelijk nadelige gevolgen voor de Betrokkene als gevolg van opname van zijn Persoonsgegevens in het Extern Verwijzingsregister.

5.3 Verwijdering van gegevens uit het Extern Verwijzingsregister

(...)

5.3.2 Verwijdering van Verwijzingsgegevens uit het Extern Verwijzingsregister moet plaatsvinden uiterlijk 8 jaar na opname van het betreffende gegeven in het Incidentenregister, tenzij zich ten aanzien van de betreffende (rechts)persoon een nieuwe aanleiding heeft voorgedaan en opname in het Extern Verwijzingsregister conform artikel 5.2.1 Protocol heeft plaatsgevonden.

Relevante artikelen uit de AVG

Artikel 6

Rechtmatigheid van de verwerking

1. De verwerking is alleen rechtmatig indien en voor zover aan ten minste een van de onderstaande voorwaarden is voldaan:

(...)

f) de verwerking is noodzakelijk voor de behartiging van de gerechtvaardigde belangen van de verwerkingsverantwoordelijke of van een derde, behalve wanneer de belangen of de grondrechten en de fundamentele vrijheden van de betrokkene die tot bescherming van persoonsgegevens roepen, zwaarder wegen dan die belangen, met name wanneer de betrokkene een kind is.

Artikel 10

Verwerking van persoonsgegevens betreffende strafrechtelijke veroordelingen en strafbare feiten

Persoonsgegevens betreffende strafrechtelijke veroordelingen en strafbare feiten of daarmee verband houdende veiligheidsmaatregelen mogen op grond van artikel 6, lid 1, alleen worden verwerkt onder toezicht van de overheid of indien de verwerking is toegestaan bij Unierechtelijke of lidstaatrechtelijke bepalingen die passende waarborgen voor de rechten en vrijheden van de betrokkenen bieden. Omvattende registers van strafrechtelijke veroordelingen mogen alleen worden bijgehouden onder toezicht van de overheid.

Relevante artikelen uit de UAVG

Artikel 33. Overige uitzonderingsgronden inzake gegevens van strafrechtelijke aard

(...)

2 Persoonsgegevens van strafrechtelijke aard mogen worden verwerkt door de verwerkingsverantwoordelijke die deze gegevens ten eigen behoeve verwerkt:

(...)

b. ter bescherming van zijn belangen, voor zover het gaat om strafbare feiten die zijn of op grond van feiten en omstandigheden naar verwachting zullen worden gepleegd jegens hem of jegens personen die in zijn dienst zijn.

(...)

4 Persoonsgegevens van strafrechtelijke aard mogen ten behoeve van derden worden verwerkt:

(...)

b. indien deze derde een rechtspersoon is die in dezelfde groep is verbonden als bedoeld in artikel 24b van Boek 2 van het Burgerlijk Wetboek (...)